

MONITOR POLSKI

DZIENNIK URZĘDOWY RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ.

WYCHODZI CODZIENNIE Z WYJĄTKIEM NIEDZIEL I ŚWIĄT.

Dyrekcja i Administracja Wydawnictwa: Ul. Królewska Nr. 5. Telefon: Centrala P. A. T. — 552-80. Redakcja i ekspedycja: Ul. Miodowa Nr. 22. Telef. redakcji 11-44-05. Telef. ekspedycji 11-75-28. Kasa czynna od godz. 8 i pół do 1 po pół., w soboty do godz. 12 w pół. Konto czekowe w P.K.O.—730.

Oddziały „Monitora Polskiego”:

BIAŁYSTOK, ul. Marsz. Piłsudskiego 6, tel. 15-86; BIELSKO Cies., ul. Trzeciego Maja Nr. 8, tel. 27-32; BYDGOSZCZ, Grunwaldzka 7, tel. 15-74; GDAŃSK, Neugarten 27, tel. 240-79; GDYNIA, ul. Świętojańska, Dom P. A. M., tel. 17-20; GRUDZIĄDZ, ul. Mickiewicza 26, tel. 304; KATOWICE, 3 Maja 23, tel. 565 i 1091; KRAKÓW, Mikołajska 32, tel. 10499 i 10500; LUBLIN, ul. Kościuszki Nr. 3, tel. 16-57; LWÓW, Rutowskiego 8, tel. 20 i 45; ŁÓDŹ, Piotrkowska 125, tel. 101-11 i 115-24; ŁUCK, Piłsudskiego 14, tel. 222; POZNAŃ, Al. Marcinkowskiego 23, tel. 28-57 i 28-58; SOSNOWIEC, ul. Dęblińska Nr. 11, tel. 11-99; TORUŃ, Łazienna 28, tel. 263; WILNO, ul. Wileńska 14, tel. 674 i 1785.

TREŚĆ DZIAŁU URZĘDOWEGO:

Zarządzenia Władz Naczelnych:

Poz. 257. Instrukcja wydana przez Ministra Skarbu i Ministra Poczt i Telegrafów w sprawie sprzedaży znaków stemplowych przez urzędy pocztowe.

Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 23 września 1932 r. o ustaleniu kosztów własnych, opłaty monopolowej oraz cen sprzedażnych spirytusu na cele konsumcyjne i wyrobów Państwowego Monopolu Spirytusowego. (Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 24 września 1932 r., Nr. 79, poz. 704).

Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 21 września 1932 r. o uzupełnieniu taryfy na wyroby tytoniowe. (Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 28 września 1932 r., Nr. 80, poz. 710).

Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 5 września 1932 r. w sprawie rozdziału liczby członków sejmiku wojewódzkiego poznańskiego na poszczególne powiaty miejskie i wiejskie. (Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 28 września 1932 roku, Nr. 80, poz. 706).

DZIAŁ URZĘDOWY.

Zarządzenia Władz Naczelnych.

—oO—

257.

INSTRUKCJA,

wydana przez Ministra Skarbu i Ministra Poczt i Telegrafów w sprawie sprzedaży znaków stemplowych przez urzędy pocztowe.

1) Wprowadza się sprzedaż znaków stemplowych w urzędach pocztowych z wyjątkiem pol-

skich urzędów pocztowych na obszarze W. M. Gdańska.

W zrozumieniu niniejszej instrukcji urzędem pocztowym jest także agencja pocztowa.

2) Znaki stemplowe do sprzedaży w urzędach pocztowych otrzymuje Zarząd Poczt i Telegrafów (Główny Skład materiałów pocztowych) z Biura Znaków Wartościowych Ministerstwa Skarbu w Warszawie.

3) Odbiór znaków stemplowych uskuteczniac będzie Główny Skład materiałów pocztowych komisyjnie, na podstawie karty zamówienia (druk Nr. 705-a), sporządzonej przez Główny Skład w 2 egzemplarzach, w której wyszczególnia się:

- ilość i rodzaj znaków podług wartości nominalnej, wydrukowanej na znakach,
- ogólną sumę nominalną znaków,
- ogólną sumę 10% nadzwyczajnego dodatku.

Otrzymane tudzież odesłane znaki stemplowe Główny Skład materiałów pocztowych zapisuje do księgi przychodu i rozchodu znaków stemplowych, prowadzonej miesięcznie przy użyciu druku Nr. 706 dla przychodu i rozchodu znaków pocztowych i druków płatnych.

4) Pierwszą partję znaków stemplowych otrzyma Główny Skład materiałów pocztowych od Biura znaków wartościowych zaliczkowo.

Po upływie każdego miesiąca kalendarzowego w terminie do dnia 15 następnego miesiąca Zarząd Poczt i Telegrafów przelewać będzie na konto czekowe Centralnej Księgowości Ministerstwa w P. K. O. całkowitą sumę uzyskaną ze sprzedaży znaków stemplowych po potrąceniu przypadającej prowizji i równocześnie zamawiać będzie w Biurze Znaków Wartościowych Ministerstwa Skarbu znaki stemplowe na taką samą

sumę, na jaką zostały rozsprzedane w poprzednim miesiącu.

5) Za sprzedaż znaków stemplowych Zarząd Poczt i Telegrafów otrzymuje od Ministerstwa Skarbu prowizję od wartości sprzedanych znaków stemplowych w wysokości 3% nominalnej wartości znaków stemplowych (bez 10% dodatku nadzwyczajnego).

6) Zarząd Poczt i Telegrafów odpowiada za wartość otrzymanych do sprzedaży znaków stemplowych z wyjątkiem udowodnionych wypadków zniszczenia znaków stemplowych wskutek pożaru oraz wypadków siły wyższej.

7) Znaki stemplowe nieużywane, które wskutek uszkodzeń stały się niezdatne do użytku, podlegają wymianie na znaki stemplowe tej samej wartości i tego samego rodzaju.

Urzędy pocztowe odsyłają znaki stemplowe niezdatne do użytku lub wycofane do właściwych dyrekcyjnych Składów materiałów pocztowych w sposób ustalony dla odsyłania znaczków pocztowych i druków płatnych.

Dyrekcyjne Składy materiałów pocztowych odsyłają znaki uszkodzone lub wycofane do Głównego Składu materiałów pocztowych, ten zaś wymienia je w Biurze Znaków Wartościowych Ministerstwa Skarbu w terminach od 10—20 marca, czerwca, września i grudnia.

8) Sprzedanych znaków stemplowych urzędy pocztowe nie mogą przyjmować do wymiany.

9) Druki do ewidencji znaków stemplowych w urzędach pocztowych oraz do obrachunku z obrotu znakami stemplowymi, sporządza Zarząd Pocztowy własnym kosztem.

10) Organy kontroli skarbowej mają prawo przeprowadzić rewizję w urzędach pocztowych co

26)

ORZECZENIA

Najwyższego Trybunału Administracyjnego.

—oO—

ZASADY PRAWNE. *)

—ooo—

PRAWO MATERJALNE OGÓLNE.

Emerytury i zaopatrzenia.

1) Wstrzymanie wypłaty uposażenia emerytalnego oficjantce na podstawie § 17 Statutu prowizyjnego na czas trwania związku małżeńskiego może mieć zastosowanie jedynie do 1 października 1921 r., jako dnia wejścia w życie ustawy emerytalnej z 28 sierpnia 1921 r. (Wyrok z 25.IV. 1929 r. L. Rej. 1063/27).

2) Zaliczenie do wysługi lat zaborczej służby samorządowej lub pracy zawodowej, dokonane przez władzę przełożoną, czy też naczelną danego funkcjonariusza i przyznanie na tej podstawie dodatku za wysługę lat nie jest równoznaczne z zaliczeniem przez komisję weryfikacyjną, warunkującym doliczenie takiej służby lub pracy zawodowej do wysługi emerytalnej w myśl art. 97 ustawy emerytalnej z 11 grudnia 1923 r. (Wyrok z 21.V. 1929 r. L. Rej. 2176/27).

3) Przy obliczaniu wskazanego w ustępie 10 punkt b. art. 1 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z 13 grudnia 1926 poz. 705 Dz. Ust. procentu pracy zawodowej wojskowego, doliczo-

*) Powołane w nawiasie przy zasadach prawnych wyroki z motywami z r. 1929 i 1930 zamieszczone są w rocznikach 1929 i 1930 „Zbioru wyroków Najwyższego Trybunału Administracyjnego”; wyroki z motywami z r. 1932 ukażą się w roczniku 1932

Roczniki „Zbioru wyroków” nabywać można w Administracji „Monitora Polskiego”, Warszawa, ul. Królewska 5.

nej do wysługi emerytalnej, wchodzi w rachubę tylko praca zawodowa, zaliczona na zasadzie obowiązujących przepisów do wysługi lat. (Wyrok z 4.VI. 1929 r. L. Rej. 1941/27).

4) Rozkaz Ministra Spraw Wojskowych z 26 lutego 1920 r., ogłoszony w Dzienniku Rozkazów z 16 marca 1920 r. Nr. 8, poz. 161, nie pozbawia pracowników cywilnych, zatrudnionych w instytucjach wojskowych, praw emerytalnych. (Wyrok z 16.IV. 1929 r. L. Rej. 809/27).

5) W myśl ostatniego ustępu artykułu 98 ustawy o uposażeniu z 9 października 1923 poz. 924 Dz. Ust., do wojskowych zawodowych mają zastosowanie analogicznie przepisy, określające zaliczenie lat z czasu służby przedwojennej lub pracy zawodowej funkcjonariuszom cywilnym, a więc przepisy, zawarte w artykule 19 ustawy z 13 lipca 1920 poz. 429 Dz. Ust., które stanowią, że z poprzedniej służby przedwojennej lub pracy zawodowej zaliczyć można do czasu wysługi powyżej 20 lat. (Wyrok z 25.VI. 1929 r. L. Rej. 1679/27).

6) Czas pracy zawodowej, doliczony zawodowemu wojskowemu w trybie art. 101 pkt. b. ustawy z 11 grudnia 1923 poz. 46/24 Dz. Ust. w brzmieniu, ustalonym art. 1 pkt. 10 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z 13 grudnia 1926 poz. 705 Dz. Ust., ulega zaliczeniu do okresu, wskazanego w ust. 1 art. 9 wyżej powołanej ustawy. (Wyrok z 5.IX. 1929 r. L. Rej. 2610/27).

7) Praca w zawodzie adwokackim, spędzona przez sędziego przed ponownym objęciem stanowiska sędziego, przy jego zdatości do ostatnio zajmowanego stanowiska winna być na zasadzie art. 97 ustawy emerytalnej z 11 grudnia 1923 całkowicie zaliczona do wysługi emerytalnej. (Wyrok z 9.IV. 1929 r. L. Rej. 727/27).

8) Sama tylko służba w charakterze pruskiego referendarza sądowego, bez późniejszego zajmowania w państwie pruskiem stanowiska bezpośredniego urzędnika państwowego, nie dawała praw emerytalnych. (Wyrok z 17.IX. 1929 r. L. Rej. 2906/27).

9) Służba na stanowisku asystenta biurowego w Zakładzie Rzeszy niemieckiej dla Ubezpieczenia funkcjonariuszów prywatnych nie dawała praw emerytalnych, przysługujących bezpośrednio urzędnikom państwowym. (Wyrok z 17.IX. 1929 r. L. Rej. 2906/27).

10) Zaliczenie do wysługi emerytalnej służby w charakterze pracownika pruskiej Izby Rzemieślniczej zależało od łaski królewskiej. (Wyrok z 17.IX. 1929 r. L. Rej. 2906/27).

11) Dodatek za studia wyższe, uwzględniony przy ustalaniu podstaw wymiaru emerytury na zasadzie ustawy z 28 lipca 1921 poz. 466 Dz. Ust., winien być również uwzględniony w myśl art. 86 i 93 ustawy z 11 grudnia 1923 poz. 46/24 Dz. Ust., oraz pktu 3 § 5 rozporządzenia Rady Ministrów z 20 maja 1925 poz. 393 Dz. Ust. przy wymiarze emerytury na zasadzie tej ostatniej ustawy przez przyznanie emerytowi wyższego szczebla uposażenia, nie zaś przez zaliczenie mu z tego tytułu 4 lat do wysługi emerytalnej. (Wyrok z 21.IX. 1929 r. L. Rej. 2895/27).

12) Prawo emerytowanego wojskowego b. państwa zaborczego do pobierania uposażenia emerytalnego gaśnie w wypadku dobrowolnego wstąpienia takiego emeryta do stałej służby państwowej. (Wyrok z 12.X. 1929 r. L. Rej. 4497/27).

13) W myśl art. 61 ustawy emerytalnej z 11 grudnia 1923 poz. 46/24 Dz. Ust., samobójstwo zawodowego wojskowego b. państwa zaborczego, pozostającego do chwili śmierci w czynnej służbie w wojsku polskim i posiadającego wszystkie warunki, wskazane w punkcie a) art. 102 tej ustawy, nie pozbawia pozostałej po nim wdowy i sierot zaopatrzenia emerytalnego. (Wyrok z 10.X. 1929 r. L. Rej. 3595/27).

14) Kalectwo lub choroba, nabyta przed wstąpieniem do służby w Wojsku Polskim w służbie b. armii zaborczej, nie uzasadnia roszczenia zawodowego wojskowego W. P. do uposażenia emerytalnego w ramach art. 9 ust. 2 pkt. 1 ustawy z 11 grudnia 1923 poz. 46/24 Dz. Ust. (Wyrok z 17.IX. 1929 r. L. Rej. 2525/27).

do obrotu znakami stemplowymi. Rewizja ta polegać będzie na sprawdzeniu ilości, rodzaju i jakości znaków stemplowych znajdujących się w urzędzie pocztowym, na skontrolowaniu rachunku znaków stemplowych, oraz na porównaniu wpływów uzyskanych ze sprzedaży a wykazanych w rachunku z odnośnymi sumami dziennymi, zapisanymi w ogólnym rachunku miesięcznym.

11) Znaki stemplowe, będące w obiegu, dzielą się na dwie grupy:

- znaczkami stemplowymi,
- urzędowymi blankietami wekslowymi.

Blankietów wekslowych są dwa rodzaje:

- z szematem umowy wekslowej i
- bez szematów umowy wekslowej.

Znaczków stemplowych jest 14 kategorii, wartości nominalnej 10, 20, 25, 30, 40, 50 groszy, 1, 2, 3, 5, 10, 20, 40 i 50 złotych.

Blankietów wekslowych w obu rodzajach jest po 21 kategorii wartości nominalnej, a mianowicie:

za 20 gr. dla sumy nie przewyższającej	50 zł
" 30 " " " " " " " " " " " "	100 " "
" 60 " " " " " " " " " " " "	200 " "
" 90 " " " " " " " " " " " "	300 " "
" 1 zł 20 gr dla sumy ponad	300 " "
" 1 " 50 " " " " " " " " " " " "	400 " "
" 1 " 80 " " " " " " " " " " " "	500 " "
" 2 " 10 " " " " " " " " " " " "	600 " "
" 2 " 40 " " " " " " " " " " " "	700 " "
" 2 " 70 " " " " " " " " " " " "	800 " "
" 3 " — " " " " " " " " " " " "	900 " "
" 6 " — " " " " " " " " " " " "	1000 " "
" 9 " — " " " " " " " " " " " "	2000 " "
" 12 " — " " " " " " " " " " " "	3000 " "
" 15 " — " " " " " " " " " " " "	4000 " "
" 18 " — " " " " " " " " " " " "	5000 " "
" 21 " — " " " " " " " " " " " "	6000 " "
" 24 " — " " " " " " " " " " " "	7000 " "
" 27 " — " " " " " " " " " " " "	8000 " "
" 30 " — " " " " " " " " " " " "	9000 " "
" 60 " — " " " " " " " " " " " "	10000 " "

12) Przy sprzedaży znaków stemplowych urzędy pocztowe mają pobierać 10% dodatku nadzwyczajnego, zatem cena sprzedażna znaków stemplowych po doliczeniu 10% dodatku nadzwyczajnego wynosi:

a) dla znaczków stemplowych:

10 gr.	11 gr.
20 "	22 ")
25 "	28 ")
30 "	33 ")
40 "	44 ")
50 "	55 ")
1 zł. —	1 zł. 10 ")
2 " —	2 " 20 ")
3 " —	3 " 30 ")
5 " —	5 " 50 ")
10 " —	11 ")
20 " —	22 ")
40 " —	44 ")
50 " —	55 ")

b) dla blankietów wekslowych:

20 gr.	22 gr.
30 "	33 ")
60 "	66 ")
90 "	99 ")
1 zł. 20 "	1 zł. 32 ")
1 " 50 "	1 " 65 ")
1 " 80 "	1 " 98 ")
2 " 10 "	2 " 31 ")
2 " 40 "	2 " 64 ")
2 " 70 "	2 " 97 ")
3 " —	3 " 30 ")
6 " —	6 " 60 ")
9 " —	9 " 90 ")
12 " —	13 " 20 ")
15 " —	16 " 50 ")
18 " —	19 " 80 ")
21 " —	23 " 10 ")
24 " —	26 " 40 ")
27 " —	29 " 70 ")
30 " —	33 ")
60 " —	66 ")

13) Zamówienia znaków stemplowych sporządzają Składy materiałów pocztowych i przesyłają Głównemu Składowi na druku Nr. 705-a, którego część pierwsza stanowi pokwitowanie dla Głównego Składu materiałów pocztowych, a część druga dla zamawiającego Składu materiałów pocztowych.

14) Ewidencję szczegółową znaków stemplowych prowadzą Składy materiałów pocztowych, za pomocą druku Nr. 706 dla przychodu i rozchodu znaczków pocztowych i druków płatnych,

przyczem w nagłówkach poszczególnych kolumn oznaczają wartość znaków łącznie z 10% dodatkiem.

15) Zamówienia na znaki stemplowe uskuteczniają urzędy pocztowe za pomocą druku Nr. 705-a, którego część pierwsza jest zamówieniem właściwym i zarazem pokwitowaniem urzędu pocztowego z odbioru, a część druga wykazem wysłanych znaków stemplowych Składu materiałów pocztowych, który urząd otrzymuje wraz z przesyłką znaków stemplowych.

16) Wartość otrzymanych t. j. nadesłanych ze Składu materiałów pocztowych znaków stemplowych wpisuje urząd pocztowy w dniu otrzymania do „Rachunku znaków stemplowych” przy użyciu do tego celu narazie, aż do czasu wydania odpowiednich formularzy, druku Nr. 659, t. j. „Rachunku znaczków pocztowych”, w którym na pierwszej stronie wyrazy „znaczków pocztowych” należy skreślić i zastąpić słowami: „znaków stemplowych”.

17) Wartość ogólną (z 10% dodatkiem) znaków stemplowych wpisuje się do kolumny 5-ej w przychodach, a wartość ogólną początkowego zapasu w danym dniu do kolumny 2-ej.

Sumę łączną kol. 2-giej i kol. 5-ej wpisuje się do kol. 9-ej.

Gotówkę uzyskaną ze sprzedaży znaków stemplowych wpisuje się z końcem dnia do kol. 10-ej; wartość znaków odesłanych do Składów materiałów pocztowych wpisuje się do kolumny 11-ej rozchodu.

Do kolumny 15-ej wpisuje się łączną sumę kol. 10 i 11-ej.

W kolumnie 16-ej rozchodów wpisuje się z końcem dnia wartość ogólną (wraz z 10% dodatkiem) pozostałych t. j. nierozsprzedanych znaków stemplowych.

18) Rachunek znaków stemplowych zamyka się z końcem miesiąca tak, jak rachunek znaczków pocztowych; oryginał rachunku wraz z wykazami nadesłanych znaków stemplowych i innymi dowodami dołącza się do ogólnego rachunku miesięcznego, a odpis pozostaje w urzędzie.

Do czasu wydania odpowiednich druków — należy na 4-ej stronie rachunku znaków stemplowych wypisać w dniu ostatnim miesiąca wartość pozostałych z końcem miesiąca znaków, stemplowych, obejmującą szczegółowo ilości, rodzaje i poszczególne wartości znaków tudzież ogólną sumę tychże.

W tym celu należy w pierwszej części nadruku zmienić odręcznie nagłówek oraz ceny wydrukowane w tekście, wypisując rodzaje i wartości znaków (wraz z 10% dodatkiem) a w kolumnie pionowej (2-ej) ilości sztuk, zaś w kolumnie ostatniej wartość znaków łączną i w końcu wyprowadzić sumę ogólną. Tekst niepotrzebny należy przekreślić.

19) Sumy dzienne wpływów uzyskanych ze sprzedaży znaków stemplowych zapisuje się w przychodach ogólnego rachunku miesięcznego w wolnej kolumnie tegoż rachunku, którą w tym celu oznaczyć należy w nagłówku następującym napisem: „Wpływ ze sprzedaży znaków stemplowych”.

20) Znaki stemplowe należy przechowywać pod zamknięciem w kasie i traktować je tak, jak gotówkę.

21) Pierwszy zapas znaków stemplowych dla poszczególnych urzędów pocztowych będzie rozszlany bez zapotrzebowania.

22) Instrukcja niniejsza wchodzi w życie dnia 1 października 1932 r.

Warszawa, dnia 27 września 1932 r.

Minister Skarbu:

(—) Zawadzki.

Minister Poczty i Telegrafów:

(—) Boerner.

—oOo—

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 23 września 1932 r.

o ustaleniu kosztów własnych, opłaty monopolowej oraz cen sprzedażnych spirytusu na cele konsumpcyjne i wyrobów Państwowego Monopoliu Spirytusowego.

Na podstawie art. 14, 23, 42, 43 i 71 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 11 lipca 1932 r. o monopolu spirytusowym, opodatkowaniu kwasu octowego i drożdży oraz sprzedaży napojów alkoholowych (Dz. U. R. P. Nr. 63, poz. 586) zarządzam, co następuje:

§ 1. Cenę kosztów własnych spirytusu oczyszczonego na cele konsumpcyjne ustala się w wysokości 1,90 zł za 1 litr spirytusu 100°.

§ 2. Opłatę monopolową łącznie z udziałem związków komunalnych i samorządu wojewódzkiego od 1 l spirytusu 100° konsumpcyjnego wyrobionego w kraju ustala się w wysokości zł 6,— a dodatek do tej opłaty, o którym mowa w art. 42 wspomnianego rozporządzenia, w wysokości „ 1,10

§ 3. Cenę sprzedażną łącznie z opłatą monopolową za 1 litr spirytusu 100° oczyszczonego, wydany do naczyń odbiorcy w składzie wyznaczonym przez Państwowy Monopol Spirytusowy oraz opłatę monopolową w obrocie z zagranicą ustala się, jak następuje:

	Cena sprzedażna łącznie z opłatą monopolową	Opłata monopolowa w obrocie z zagranicą
	w złotych	
Za spirytus oczyszczony do wyrobu wódek gatunkowych, esencji, artykułów cukierniczych i t. p. artykułów spożywczych oraz do wzmacniania i konserwacji napojów winnych i soków	9.00	7.10

Za spirytus podwójnie oczyszczony dolicza się 0,20 zł, a za luksusowy 0,35 zł od 1 litra spirytusu 100°.

§ 4. Detaliczną cenę sprzedażną wyrobów monopolowych łącznie z butelką ustala się, jak następuje:

	1 l	0,75 l	0,5 l	0,25 l	0,10 l
	z ł o t y c h				
a) wódki czyste:					
zwykła					
mocy 35°	4,00	—	2,05	1,05	0,45
mocy 40°	4,55	—	2,35	1,20	0,50
mocy 45°	5,10	—	2,60	1,35	0,55
wyborowa					
mocy 40°	5,30	—	2,70	1,40	—
mocy 45°	6,00	4,50	3,05	1,55	—
luksusowa					
mocy 45°	7,50	5,65	3,80	—	—
b) spirytus na cele domowo - lecznicze					
mocy 90°	10,20	—	5,15	—	1,10
mocy 95°	10,80	—	5,45	2,75	1,15

§ 5. Wyroby monopolowe wyszczególnione w § 4, znajdujące się w miejscach detalicznej sprzedaży, mogą być w ciągu 3 dni od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia sprzedawane po cenach ustalonych rozporządzeniem Ministra Skarbu z dnia 27 kwietnia 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 37, poz. 387) oraz wymienione w ciągu 10 dni od tej daty w hurtowniach Państwowego Monopoliu Spirytusowego na odpowiadającą ich równowartości ilość wyrobów z oznaczoną zniżoną ceną, względnie ze skasowaniem oznaczonej ceny. Po upływie powyższego terminu nierozsprzedane, względnie niezamienione wyroby powinny być pozbywane po cenach ustalonych niniejszym rozporządzeniem.

§ 6. Od zapasów wyrobów wymienionych w § 4, znajdujących się w dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia w hurtowniach prywatnych, przynajmniej się bonifikatę z uwzględnieniem zwrotu różnicy scalonego podatku przemysłowego, w wysokości różnicy pomiędzy 91,5% cen detalicznych tych wyrobów, ustalonych rozporządzeniem Ministra Skarbu z dnia 27 kwietnia 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 37, poz. 387), a 91,5% cen wyrobów wodomocnych i spirytusu butelkowego na cele domowo-lecznicze, ustalonych niniejszym rozporządzeniem. Bonifikaty udzielać należy w taki sposób, aby niepokrywające się towarami kwoty nie przekraczały najniższej ceny sprzedażnej wódki monopolowej najmniejszej pojemności (wódka 35° w butelkach 0,10 l); pozostałości te będą wypłacone w gotówce. Na zasadach określonych w niniejszym paragrafie będzie też uskuteczniiony rozrachunek z tytułu wymiany, o której mowa w § 5.

§ 7. Od zapasów wyrobów wymienionych w § 4, znajdujących się w dniu wejścia w życie

*) Przy sprzedaży jednostkowej lub nieparzystej; przy sprzedaży ilości parzystej należy pobierać 27,5 gr.